

RESUMĚ

SOCIÁLNÍ KRITIKA V ČESKÉ LITERATUŘE SEDMDESÁTÝCH A OSMDESÁTÝCH LET ČESKOSLOVENSKA

Robert P y n s e n t

I když situace pro vývoj literatury, která by si všímala současných sociálních problémů, nevypadala začátkem sedmdesátých let příznivě, lze i v tomto směru zaregistrovat jakousi literární produkci. Kritizuje, více méně na příkaz strany, konzumní společnost — novou třídu, kterou konzumní společnost vytvořila a činnosti spojené s přebytkem (alkoholismus, čichání omamných látek, prostituce, malé delikty i organizovaný zločin, znečištění životního prostředí průmyslem). Snad důležitější než to vše je skutečnost, že i když nesmí být kritizována role strany ani Sovětský svaz, začínají spisovatelé kritizovat partajní aktivisty starého stylu, politický kariérismus, zneužití funkcí v drobných aktivitách ze strany tajné policie, armády a dětských školek, hrabivost státu a jeho lačnost po získání devizových prostředků atd. V této nové literatuře se objevuje také něco z růstu křesťanské víry v Československu. Perioda po “normalizaci” vyprodukovala slibné spisovatele, jakými jsou zejména: Jana Červenková, Josef Frajs, Petr Hájek, Bedřich Hlinka a Ludvík Němec.